

מ"ת 20/73697 - מדינת ישראל נגד א.א.ק. (עוצר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 20-01-73697 מדינת ישראל נ' א.א.ק. (עוצר)
תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

בפני כבוד השופטת ענת חולתה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב א.א.ק. (עוצר)
החלטה
כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות איומים, תקיפה בת זוג, תקיפה חבלנית של בת זוג וננהיגה פוחצת של רכב.

על פי כתב האישום, המשיב והמתלוננת הינם בני זוג לשעבר ופרודים מזהה השנה.

ביום 25.1.20, הגיע המשיב למקום שהותה של המתלוננת ברכבו וביקש ממנו להיכנס לרכב כדי לשוחח איתה. לאחר שנכנסה לרכבו, החל המשיב בננהיגה פרועה מהמקום, תוך שהמתלוננת צועקת לעברו לעזרה וכן לחזה על הצופר כדי שעוברים ושבים ברחוב יבחןו בה.

בהמשך לכך, המשיב איים על המתלוננת בכך שאמר לה: "היום את מטה, אנו עושים עכשו תאונה, שנינו מתים או שאת סותמת את הפה שלך ועולה איתי לדירה" וכן אמר לה: שהוא יודעת שהוא מסוגל לזה ושלא אכפת לו למות.

לאחר שהמתלוננת סירבה לעלות לדירת המשיב ואמרה לו שברצונה להתקשר לאמה, תקף אותה המשיב בכך שאחז במכשיר הטלפון שלה, משך אותו בחזקה עד שחלץ את המכשיר מידה וכן תקף אותה בכך שהיא בה באזרע בית החזה ואמר לה: "תרגע".

בהמשך לכך המשיך המשיב בנסיעה בעוד המתלוננת ממשיכה להחז עלי הצופר. אז תקף אותה המשיב בכך שדחף אותה מס' פעמים ואמר לה: "תרגע" וכן גע על אדמתות הרכב כדי למנוע ממנו לצאת.

עוברת אורח הבדיקה במתරחש בעת שכלי הרכב עמד ברמזור, ניגשה לכלי הרכב מצד בו ישבה המתלוננת. אז התחלף הרמזור לירוק והמשיב החל בנסיעה, תוך שהוא חולף על פניה של העדה בנסיעה פרועה, נוהג במהירות ובולם באופן פתאומי לגבי כל הנסיעה.

במהרשך המשיב עצר את הרכב ואז הצליחה המתלווננת לפתח את הדלת ולצאת.

از תקף המשיב את המתלווננת בכר שנسع לאחור עם הרכב ופגע במתלווננת באמצעות דלת הרכב והמתלווננת נדחפה הצידה.

במהרשך לכרכ המשיב אחץ במכשיר הטלפון של המתלווננת וסירב להשיב לה אותה, חרב בקשותיה וכן תקף את המתלווננת בכר שנייה את שתי ידיו על החזה שלה ודחף אותה לאחור.

במהרשך לכרכ המשיב רץ לבתו. המתלווננת פנתה ל- 5 גברים שראתה ברחוב ושהזותם אינה ידועה וביקשה את עזרתם בהחזרת מכשיר הטלפון שלה. המתלווננת והאחרים עלו ועמדו בסמוך לדירת המשיב. המתלווננת פתחה את דלת הדירה וביקשה מהמשיב להחזיר לה את מכשיר הטלפון שלה. אז המשיב תקף אותה בכר שאחץ בידיה ואמר לה: "תכנסי לבית שלי, מה את מפחדת מمنי". אז ניגש המשיב אל אחד האחרים ותקף אותו בכר שתפס בחולצתו והכה בו מספר פעמים באגרופים, תוך שהוא אומר לו: "מי אתה, מה אתה מתעורר".

במהרשך לכרכ ולאחר שהאחרים עזבו את המקום, הבחינה המתלווננת במכשיר הטלפון של המשיב, לקחה אותו ועזבה את המקום.

במהרשך לכרכ המשיב השתמש במכשיר הטלפון של המתלווננת, חייג ממנה, חסם את מספרי הטלפון של אמה ואחותה, חסם אנשי קשר באפליקציית "פייסבוק", צילם התכתיויות בין המתלווננת לבין בן זוגה מתוך מכשיר הטלפון שלה ושלח אותן לעצמו, שינה את כינוי בן זוגה של המתלווננת והוסיף לו "בן שרמוטה".

במהרשך הלילה בעת שהמתלווננת שהטהה בביתה, הגיע המשיב לשם, צעק וקרא אליה, זאת עשה כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול.

ביום 15.3.19 במסגרת ויכוח בין המשיב למתלווננת על רקע חשדו של המשיב שהוא בוגדתו בו, טרך המשיב ארונות, שבר כסס זכוכית על הרצפה, שבר את מחליק השיעור של המתלווננת בעת שהיא מבקשת ממנו להפסיק. כמו כן ניגש לעברה וסטר בחוזקה בפניה.

במהרשך, קרע את חולצתה, איים לפגוע במתלווננת ואומרו: "אני יושב עליך היום שבעה".

במהרשך לכרכ, תקף את המתלווננת בכר שליפף את חולצתו סביב צווארה, חנק אותה ומישר אותה לעבר הרצפה. לאחר שנפללה, המשיב לתקוף אותה בכר שבעט בה מספר פעמים בכל חלק גופה ובראשו. בעודה מוטלת על הרצפה, אחץ בשערותיה וגורר אותה על הרצפה עד לחדר, כאשר על הרצפה היו שברי זכוכית שפצעו את המתלווננת ובעודה צווקת. כן המשיך ותקף אותה בכר שփר לתוך פיה בקבוק מים, תפס אותה בצווארה בשתי

ידי ונייר אותה בחזקה בעוד היא צועקת: "הציגו".

בהמשך, ניגש לחילון ומשהבחן בニידת משטרה, החל לנוקות את הבלגן שהוא על הרצפה ואמר למתלוונת להתלבש מהר שלא יראו.

כתוצאה לכך נגרמו למתלוונת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים בצווארה, אדמומיות במצח, חתך בברך ימנית.

את המעשימים ביצע כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

במועד כלשהו, לאחר שנפרדוו, הגיע המשיב למתלוונת התנצל בפניה על מעשיו וכן קעקע על גופו את האות הראשונה של שמה ואת כינויה.

בקשה

2. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, בשם לב למשעים המיוחסים לו ולמסוכנות העולה מהתובע בפרט כאשר העבירות מבוצעות תחת השפעת אלכוהול.

המדינה מפנה לחזקת מסוכנות סטטוטורית, שכן מדובר בעבירה אלימה בין משפחה, כמשמעותו בחוק.

טענות הצדדים

3. ביום 30.1.20 עד בטרם העתקת חומר החקירה, העלה ב"כ המשיב טענות הנוגעות לחומר הראיות ולנסיבות הכללותן ועתר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר באקס, בפיקוח הוינו.

4. ביהם"ש עין עין ראשוני בחומר החקירה וקבע כי אין מקום לבחון את חלופת המעצר כבר בשלב זה וקבע כי קיימת תשתיית לכוארית שדי בה לצורך הדיון, מבלתי קבוע מסמורות, בטרם השלמת העין בחומר החקירה. כן נרשמה התרשםותו הראשונית של ביהם"ש ממיסוכנות משמעותית של המשיב לפני המתלוונת והתנהגות אובייסיבית כלפיו, ולאחר זאת, הורה על המשך הדיון תוך קביעה כי מצופה מב"כ המשיב ללמידה את חומר החקירה ולהתיחס בכבוד ראש לשאלת הראיות, העילה הסטטוטורית והצעת החלופה עד למועד הנדחה.

5. בדיון בפני ב"כ המשיב סבור כי יש ראיות לכואירה בתיק, אך שקיימת בהן חולשה וכרטסוםמשמעותי ועתר לשחרור המשיב לחלופת המעצר בבית הוינו באקס ובנוסף לאפשר למשיב להתלוונת לאביו לעובודה באזרם המרכז, דבר שגם אפשר פיקוח צמוד וגם אפשר ריווח גיאוגרפי.

ב"כ המשיב טען כי בנסיבות האחרון, הוא מתבסס בעיקרו על התלונה של המטלוננט, אשר מסרה מספר גרסאות שונות בנוגע לרקע, לאירוע, לאחותה, לאמה ובאופן שמכרסם במשקל התלונה.

טען כי עדת הראייה מתארת ויכוח באותו, אך לא יותר מזה.

בנסיבות רקע נטען כי אין מדובר בבני זוג הקרובים מזה כמנה, אלא הם היו בקשר בהסכם, זמן קצר עובה לאירוע והפגש ביום האירוע היה ביוזמת המטלוננט, שביקשה מהמשיב לבוא ולאסוף אותה. המטלוננט ניסתה להסתיר זאת מעודות שנחקרו בתיק, וכן מסרה להן הסברים שונים וסתורים. עוד נטען כי במהלך היכולת בזמן הנסיעה, לטענתה המשיבלקח לה את הטלפון, לטענתו גם היהלקח לו את הטלפון.

المטלוננט ביקשה מהמשיב להחזיר אותה לביתה והוא סירב ואמר לה שהוא שלא נגה שלה אז עלה לבתו. בשלב זה, היא הביאה 4 אנשים לבית המשיב כדי שיקחו את המכשיר הטלפון שלה ממנה, בעוד המכשיר שלו אצלה.

בנסיבות אירוע חדש מרצ - נטען כי מדובר בתלונה כבושה. המשיב מסר הסבר לשוטרים שהגיעו אל הבית לגבי שברי הזכוכית. מסר שהתעצבן בגל משחק כדורי ושבר קופס. השוטרים הבחנו על חבלות על שניהם ושניהם החליטו לא לה报警.

.7. הצביעו לבייהם"ש תמונות שמסרה אמו של המשיב, שגם העידה על כך במשטרת, התומכות בטענה שקיים קשר זוגי, שהשניים אינם פרודים ובאופן שאנו מתיישב עם התמונה. בנוסף, אמו של המשיב מסרה על סכומי כסף שלו וננתנו למטלוננט. עולה חשש להנחהות של המטלוננט שימושה בהתאם למצב הכלכלי של המשיב.

.8. המאשימה סבורה שאין כר崧ם בראיות. נטען כי עיוון בהודעות המטלוננט ובעימות בין לבין המשיב, מלמד על סימני אמת מרובים. נטען כי המשיב קשור את עצמו לאירועים באופן שמצוצט את המחלוקת והוא מכחיש רק ביצוע של "אקטים פליליים". נטען כי קיימים חיזוקים רבים: פניה למועד 100 של עוברת אורח שאינה מכירה את הצדדים, שמספרת באופן אותנטי על מה שראתה, על המצוקה של המטלוננט, מתארת את הנגיעה הפרועה ובאופן שמשלים את התמונה; דוחות השוטרים וחיזוקים בעדויות בני משפחה.

.9. לגבי האירוע מרצ - המשטרת הזמינה מקום והתרשמה מהזירה, עוד לפני שניתנה גרסת המטלוננט. נצפו שברי זכוכית, דם, קיימת עדות של אזרחות שפנתה למשטרת בטענה שהיא שומעת צעקות ואלים. באותו שלב, לא הוגשה תלונה והודעת המטלוננט היום נותנת הסבר ומשלימה את הראיות שנאספו בזמן אמת.

.10. נטען כי עילת המעצר היא סטטוטורית. עוד נטען כי החלופה המוצעת נבחנה כבר בשלב החקירה וביהם"ש התייחס

אליה. כן נטען כי החלטה אינה מספקת הרוחקה גיאוגרפית. בנוסף נטען למעורבות ההחלטה בקשר וכן לחייבת האם באזרה בהחשש לשימוש הליכי משפט. לעניין זה המדינה הצהירה בדיון הקודם כי טרם התקבלה ההחלטה בונגעו לגורלו של התקין.

לאור זאת נטען כי מדובר במסוכנות גבוהה ואין לשחרר להחלטה המוצעת.

דין והכרעה

11. עינתי בחומר הראיות ובחנתי את טענות ב"כ המשיב ואני סבורה כלל כי קיימת חולשה בתשתית הראיותית. להלן פירוט התשתית הראיתית העולה מהתיק:

הודעת עדת הראיה

12. תחילתה של הבדיקה בפנים אזרחית, עדת הראיה למשטרה. בחקירה מיום 25.1.20 מסרה, שבעת שעמדה ברמזור אדום הבדיקה ברכב מאחוריה מתנדנד והבינה במראה בני זוג "מתווכחים באלים". הבדיקה כי הנגה "תפס את הנסעת", "נעיר אותה". כן תיארה שהנוסעת צפירה וניסתה לצאת, בשל כך יצא מהאוטו ונגשה אל המכונית, תוך שהיא נצמדת לחילון של הנסעת. בשלב זה הרמזור התחלף "הנגה חתר אותה והמשיך בנסעה פרועה צפונה".

לשאלת החוקרים מסרה כי האישה נראית במצווקה. כמו כן מסרה "נראה כאילו הגברלקח מהבוחרה משהו והוא ניסתה להחזיר... , נראה שהוא ממש ניסתה להחזיר משהו".

13. די בכך, לסתור את טענת ב"כ המשיב כי אין מדובר בתיאור המחזק את התלונה, מעבר לקיומו של ויכוח בין השניים. הדברים נאמרים ביתר שיאת, נוכח גרסת המשיב שמקחיש במסגרת גרסתו גם את התיאור של עדת הראיה ובכלל זאת מקחיש שהמתלוננת צפירה ללא הפסקה, מקחיש מגע פיזי עליון מוסרת העדה, וכך שיפורט להלן.

הודעות המתלוננת:

14. הודעה מיום 26.1.20 שעה 12:47. המתלוננת מוסרת שאטמול הייתה בבית של אחותה, ירדה לעשן סיגריה בלבד ואז ראתה את המשיב מגע ברכבו, עצר לידיה ובקש מנתה להיכנס לאוטו ולדבר איתה "הוא בכח ממש". לדבריה נכנסה ועוד לפני שהספיקה לטרוק את הדלת "הוא התחיל לנסוע כמו מטורף" וכן אמרה עליה את האיים המפורט בכתב האישום.

לדבריה התחלת לצרוך, תוך כדי כך שהיא צופרת בהגה כדי שאנשים יראו והוא גם היה ממש שיכור. כשאמירה לו שהיא מתקשרת לאמא שלה, תלש לה את הטלפון מהיד ותקף אותה בבית החזה. לדבריה, כשהגיעה לרמזור, צפירה בהגה בזמן שהוא דוחף אותה בשתי הידיים, נעל את הדלתות כדי שלא תוכל לצאת. לדבריה, בשלב זה יצאה אישה מהרכב שלפניהם, באה לכיוונם, ראתה אותה בוכה "אני עשית לה תנוועה עם הידיים של בבקשה"

ואז הוא עקף את האישה ונסע לכיוון הבית שלו.

המתלוננת מתארת פחד ולדבירה "התחלתי לחסוב על דברים שהוא עשה לי בעבר".

המתלוננת מתארת נהיגה פרועה עד לבתו, שם הצלחה לפתח את הדלת ומתארת שבשלב זהה, כשהדלת פתוחה, המשיב נסע רuros וגרם לכך שהדלת הפתוחה פגעה בה. אז המשיב חיפש את הטלפון שלו שנפל לו מהיד, מצא אותו וסירב להחזיר לה, דחף אותה ועלה לבתו.

לדבירה, בשלב זה, ראתה 4 גברים שהוא לא מכירה וביקשה את עזרתם והצבעה על המשיב שגנב לה את הטלפון. הם באו אליה, היא פתחה את הדלת שלא הייתה נעולה (מוסרת שהמשיב מתגורר בדירה שמחולקת ל- 3 יחידות), ניגשה ליחידה שלו, ביקשה את הטלפון וכן תיארה את המשך האירוע, לרבות תקיפת הבחורים כמתואר בכתב האישום.

בשלב זה שהמשיב יצא מהדירה, הבדיקה במכשיר הטלפון שלו בתוך הדירה, לקחה אותו ויצאה. לדבירה, מאז, המשיב מחייב ממכשיר הטלפון שלו, שלוח הודעות, מקרים הודעות מתכתיות פרטיות מאנשי הקשר שלו, חוסם אנשי קשר. בלילה הגיעו כתובות מגוריה וצעק. לדבירה לא הגיבה והבטיחה לאמה שבבוקר תיגש לתchnerה המשטרת, ואולם עוד בטרם הספיקה לעשות כן, השוטרים הגיעו לביתה.

המתלוננת מוסרת שאין לה סימני חבלה אלא כאבים בלבד. מסרה שהיא מפחדת מהמשיב.

לדבירה אמה ואחותה ניסו לשכנע אותה להגיש תלונה במשטרת כבר/atmol, אבל היא לא רצתה. כמו כן, מוסרת שהיא טיפול משטרתי באירוע קודם, שאז לא הגישה תלונה "וזו הייתה טעות של החיים שלי ואני מודה בזה".

לשאלת החוקר למה לא התלוננה אז, השיבה: "כי אהבתו אותו והחלטתי פשוט לסייע את הקשר זהה. לא ידעתי שהוא יהיה לי מסוכן ככה". בשלב זה, מפרטת את פרטי האירוע מחדש מרצ, המפורט בכתב האישום. לדבירה המשיב היה שיכור, מתארת את ההתנהגות התקופנית בבית, למפורט בכתב האישום וכן מפרטת את ההתנהגות האלימה כלפי, את חשו של המשיב שהוא "בוגדת" והמכוות שהרביץ לה בעקבות זאת, שהיא מכונה "מכות רצח".

המתלוננת מוסרת את הפירוט המופיע בכתב האישום, לרבות הזכויות על הרצפה, גրירתה על הזכויות, דם שהוא על הרצפה בעקבות כך שנחטכה, החניה שלה וכן שצרכה "הצלו".

מוסרת שהשופרת שהגיעה למקום רأتה את הסימנים, אבל היא סירבה שתצלם אותה. לדבירה היא שלחה לאמא שלה את התמונות של החבלות וגם לאחותה, אך לה עצמה אין עוד את התמונות כי החליפה מכשיר טלפון. לדבירה לא קיבל טיפול רפואי "אני מטופמת לא הלכתי, אני ממש מצטערת שלא עשית את זה".

המתלוננת חוזרת ומסבירה שלא שיתפה פעולה עם החוקרים "מרוב שהבתו אותו".

לדברי המתלוננת המשיב גילה שיש לה בן זוג אחר ומazel מחקה ליד הבית שלה, מגיע לעבודה שלה, שכיר דירה בקרבתה, ממתיין לה מתחת לבית אחותה. לדבירה,(atmol) "הבנייה שהוא מחפש אותה בכוונה תחילתה והוא

עשה לי משהו".

לדבריה, היתה מתعلמת ממנה כשהגיעה לביתה. אמה ואחותה היו רואות אותו ותמיד לפני שהגיעה לבקר אותו, התקשרה כדי לבדוק אם הוא שם ואם הוא שם - נמנעה מהיכנס כדי לא להיתקל בו. לדבריה "אמרתי לו שהוא מסוכן לי, אני לא אוהבת אותו ושאני לא רוצה לפגוע בו והוא יתן לי להמשיך את החימום שלו".

המתלוננת מוסרת "הוא אמר לי שהוא לא מוכן יותר, שהוא מעדיף למות מאשר לחיות בלבدي, לא אכפת לו שיעצרו אותו, לא אכפת לו שום דבר, רק שאני אהיה על ידו".

המתלוננת מתארת אירועים קודמים נוספים שככלו בעיקר גרים נזק לעצמו, למשל חיתוך היד בזוכחת מריבות בעבר כשרצתה להיפרד ממנו. לשאלת החוקר עמדה על כך שאינה מעוניינת לדוח על אירועים נוספים. בנוסף אמרה: "אם אני אטמול הייתי נשארת איתה בלבד בדירה הוא היה רוצה אותה חד משמעית... אני מכירה את המבט הזה, זה אותו מבט שהיה לו באותו אירוע..., הוא ניסה הכל שאני אסכים להיות איתה בסיטואציה שאנו בלבד בדירה שלו ואני אומרת לך חד משמעית שהוא רוצה אותה".

15. הودעה מיום 26.1.2020 בשעה 15:09. המתלוננת מוסרת שהמצביע שלח לה תמונות של צילומי מסך של הודעות אינטימיות והתקשרות בין זוגה הנוכחי. החקירה מעיינת במכשיר הטלפון, נוכח הודעת המתלוננת שהמצביע מחק לה התקשרות וכן מבחין בצלומי מסך שבוצעו במכשיר הטלפון התומכות בטענת המתלוננת, לגבי העתקת תכתובות ותמונות. צילומי המסך נאספו לתיק החקירה.

יצוין כי מכשיר הטלפון של המתלוננת נתפס מידיו המשיב.

16. הودעה מיום 28.1.2020 - שעה 11:15:

המתלוננת מבירה כי צילומים מיום 15.3.19, צולמו על ידי חברותה שהגיעה למקום מספר שעות אחרי האירוע. לדברי המתלוננת, החברה רצתה למסור עדות, אבל היא סירבה לכך.

לדבריה "אני רציתי אז שיבטלו את הכל כי אהבתו אותו וחויבתי שאם אני ארפה הוא פשוט ילך".

המתלוננת מתייחסת לסימנים על צוואורה כתוצאה מהחניקה עם החוליצה שחנק אותה המשיב וכן חבלות על הפנים כתוצאה מכך שדרך לה על הראש ובעט לה בראש.

כמו כן מציגה לחוקר סימן של צלקת על הברך שלטענתה היא תוצאה של אותו אירוע.

המתלוננת מכחישה שהזמין את המשיב לאסוף אותה באירוע האחרון, לדבריה "כל פעם שהוא ניסה ליצור איתי קשר אני זוכרת לו שאנו חנו לעולם לא להיות זוג ולא משנה כמה שהוא ילחם, שהוא כבר לא תלוי بي ואףilon המשפה לא תיתן לזה לקרות".

המתלוננת מאשרת שהמשיב אכן קנה את מכשיר הטלפון שלה, לדבריה קנה לה את המכשיר אחרי שהוא שבר

לה את הטלפון הקודם שלו באירוע חדש מרצ.

המתלוננת מכחישה את הטענות לחשיבות בקשר ביניהם, שביקרה בדירתו, אך מאשרת שהתקשרה למשיב. לדבריה "אני הייתה עצבנית כי הוא שלח הודעות לדידים מהפיסבוק שלא יתקרבו אליו".

המתלוננת מדגישה שהמשיב חטף לה את הטלפון בזמן נסעה ודבריה את הטלפון שלו היה לךה רק בדירה שלו.

לדבריה "אני לא משקרת, אני פגעה نفسית ממוני, אני נשארו לי צלקות, אני מתעוררת מחולמות וסיטוטים בගלו, רק התחלה לעקל את זה שהוא בעצם באותו יום ניסה לרצוח אותי".

17. הودעה מרץ 2019:

המתלוננת מכחישה אלימות באירוע, לדבריה היה יכול בלבד, אין לה הסבר לזכוכיות על הרצפה, אין הסבר לחפצים השבוריים. לדבריה הבית רק מבולגן. מכחישה קיומם של חבלות. לדבריה לא חששת מהמשיב ומסרבת להמשיך טיפול משפטי.

26.1.20 הודעת המשיב מיום :

18. המשיב מאשר שמכשיר הטלפון של המתלוננת נמצא אצליו ומוסר שמכשיר הטלפון שלו נמצא אצל המתלוננת לביקשת החוקר להסביר תגובתו: "זה טלפון שלי, אני كنتי".

המשיב שלקח אותו כי היה לךה את שלו. לטענת המשיב, הוא והמתלוננת פרודים, פחות משבועיים, לאחר שלוש שנים של זוגיות.

לדברי המשיב, פגש את המתלוננת א_tmol, לאחר שהמתלוננת התקשרה אליו פעמים רבות, הזמינה אותו לבוא, הם קבעו להיפגש, ביקשה שייאסף אותה מבית אחותה.

במהלך הנסעה "אולי התעצבנה שאניஇיחרתי ואז אמרה לי שאני אקח אותה לבת שלה".

לדבריו, סרב, כי "אני לא נהג שלה" ועצרה ליד ביתו.

לדבריו, בשלב זה, הטלפון שלו היה אצלו "לקחתי לה אותו והוא לךה את שלו".
 מאשר שסרב להחזיר לה.

לדבריו, עלתה אחריו והוא אמר לה שלא רוצה איתה שום קשר וסגר את הדלת.

לדבריו נקבעה פגישה מאוחרת יותר לה חלפת מכשיר הטלפון והוא לא הגיע.

למשיב אין הסבר למה המתלוננת מגישה את התלונה. לדבריו היא יוצאת עם מישחו והוא איחל לה בהצלחה. לדבריו, הם נמצאים בקשר טוב, היא ישנה אצלו,

לגביו האירוע בחודש מרץ הוא מכחיש, לדבריו "יש לה אולי דמיונות".

לדבריו, אולי היא רוצה "להעלים אותו" כי יש לה בן זוג אחר, למרות שהסכימו לפרידה ונשארו ידידים. לדבריו, מדובר "בנסיבות" התנכלות, רק בגלל שאתמול לא לקחתי אותה לבית".

המשיב מכחיש שגם על המתלוננת. המשיב מכחיש שלא אפשר לה לרדת מהרכב וצפירה בלי הפסקה כדי שאזרחים יעוזו לה.

לדבריו, "זה הוליווד מה שאתה מתאר".

המשיב מכחיש את התיאור שנמסר על ידי הנגativa עוברת האורת, לדבריו: "שבואה האזרחות הזה ותגיד לי מה השטויות האלה, מה ההמצאות האלה". ועומד על כך, "לא היה דבר זהה".

מכחיש שתפס את המתלוננת.

המשיב מכחיש שנאג בפריאות.

כמו כן המשיב מכחיש שחדר למכשיר הטלפון של המתלוננת וצילם ממנו דבר מה.

בהציג צילומי מסך, שצולמו בעת חקירת המתלוננת, המשיב לא מוסר הסבר.

בנוגע לאירוע מחודש מרץ המשיב מכחיש שנאג באלים, טוען שמדובר בהמצאה. לדבריו "אני לא יודע על מה היא מדובר". מוסר ש"מעכשיו אני שותק", "שהכל עלייה".

בנוגע לטענת המתלוננת לגבי הקעקוע, המפורטת בכתב האישום, בתחילת המשיב מתחמק בחקירה, בסופה של דבר החוקר מצין ש מבחין באותו קעקוע, המשיב מסרב לאפשר לצלם את התמונה.

כמו כן, מכחיש את הטענות לגבי ניסיונות פגיעה עצמית בעבר, מוסר הסברים שונים לגבי חתכים על זרועותיו, אך מסרב לביקשת החוקר לתעד אותם.

ראיות נוספות

19. צודק ב"כ המאשימה, כי קיימות בתיק מספר ראיות חיזוניות, המוכיחות את התלונה ובאופן שאינו מתיחס עם גרסת המשיב. להלן יפורטו התמיכות העיקריות:

אחותה של המתלוננת נחקרה ביום 28.1.2020. האחות מתארת ביחס לשני האירועים המתוארים בכתב האישום, את אמרת קורבן האלים בסמוך מאד לאירועים. כמו כן העודה מתארת את תגובתה הפיסית והרגשית של המתלוננת וגם זאת ביחס לשני האירועים המתוארים בכתב האישום. בנוסף, ביחס לאירוע מרץ 2019

העודה מתארת כי ראתה במו עיניה, למחرات היום, את החבלות על צווארה ורואה של המתלוונת. בנוסף, העודה מתארת את שיחת הטלפון עם המשיב לאחר האירוע האחרון ואת סירובו של המשיב להחזיר למתלוונת את מכשיר הטלפון לאחר שהודיעה לו, שהמתלוונת לא הגיע לפגישה לבדה. וזאת, באופן שאין מתיישב עם תיאור המשיב. כמו כן, העודה מתארת את סירובה של המתלוונת להגיש תלונה נגד המשיב.

בנוסף לכך, העודה מוסרת לגבי המשיב: "הוא בן אדם פסיקופט", "הוא אובייסיבי אליה ברמה של לבסוף ממנו כמו משא", "אם הוא היה מעלה אותה לבית באירוע האחרון אני לפניו דעתך היא יכולה למות".

הודעת אמה של המתלוונת מיום 28.1.2020: מתארת גם היא את אמרת בתה, בבדיקה אמרת קורבן אלימות, בסמוך מאד לשני האירועים המתוארים בכתב האישום. כמו כן האם מתארת את תגובתה הרגשית והפיסית של המתלוונת לאחר האירוע האחרון: ("היא הייתה מאוד בפאניקה, כולה הייתה לבנה", "היא אמרה לי שהיא ניצלה מהמוות", "היא הייתה חיוורת מאד, היא אפילו פחדה לעלות לbeit שהוא לא יגיע, אני אמרתי לה אל תפחד").

העודה גם מתארת את הגעת המשיב בהמשך הלילה מתחת לביתה, ואת עצוקותיו וקריאותיו למתלוונת. מוסרת שקמה ממיטתה ויזתתה אותו דרך החלון ולאחר שצעקה עליו "לך מהה" ואז הוא הניע את האוטו ונסע. צוין, כי המשיב מכחיש את הדבר.

בנוסף, העודה מתארת כי הבדיקה במו עיניה, למחرات האירוע מחודש מרץ, בחבלות על המתלוונת. היא ראתה את המתלוונת פצועה, עם עין אדומה, אודם בצוואר וחתכים ברגל מזוכחים. לדבריה, הפגיעה במתלוונת להתлонן ואף רצתה לлечת עצמה אל המשיב אבל המתלוונת פחדה ולא הסכימה ואמרה שהיא תטפל בזה.

הודעת חברותה של המתלוונת מיום 29.1.2020: העודה שמעה מפי המתלוונת את תיאור שני האירועים מתוארים בכתב האישום, בבדיקה אמרת קורבן אלימות. בנוסף, העודה קיבלת מהמתלוונת, כבר למחرات האירוע בחודש מרץ, תമונות של החבלות על גופה. צוין, כי מדובר בתמונות שנמצאות בתיק החקירה לאחר שהמתלוונת ביקשה אותן מהעודה ומסרה אותן לשוטרים. בעניין זה המתלוונת מסרה, כאמור, שלא עצמה אין את התמונות כי החליפה מכשיר טלפון אבל שלחה אותן לחברתה. לעומת, העודה מאשרת את הדבר. מכאן, הטענה כי אין בתיק אינדיקציה למועד התיעוד או נסיבות התיעוד, דינה להידוחות בשלב דין-דין זה.

עוד צוין, כי התיעוד בתמונות שבתיק, תואם באופן מדויק את פרטיה התלונה ותיאור האלים יותר מכך, והוא תואם באופן מלא גם את תיאור העדות האחרות לגבי הדברים שהמתלוונת מסרה להן **באוטו מועד** וכן את התיעוד בדוחות השוטרים שהגיעו אל הזרה **ביום האירוע בחודש מרץ** והבחנו במו עיניהם באותו חבלות בדיקות (בפנים ובצוואר). יובהר ויזכר, כי גם באותו אירוע, כמו באירוע הנוכחי, המשטרה נקרה אל המקום בשל קריית שכנה שהתעורה משנהה מרعش הצעקות והחפצים הנשברים. העודה מתארת את אירוע האלים מוקדם המפורט בכתב האישום, מאשרת שהמתלוונת שלחה לה תמונות של החבלות ומספרה לה שהשכנים שמעו צעקות והזמיןו משטרת. העודה מתארת גם את מצבה הנפשי והרגשי של המתלוונת עת פגשה אותה למחرات היום וניסתה להרגיע אותה, וללוות אותה להגיש תלונה אך המתלוונת לא רצתה. העודה מוסרת, שהמתלוונת פחדה להישאר לבד בבית, שפছדה, לא ישנה בלילות ולא הפסיכה לבכות. העודה גם הבדיקה במו

עינה בחבלות על גופה של המתלוננת וכן בבית הפקיד. העדה גם מתארת את פניו אמו של המשיב אל המתלוננת באותו היום וענין זה הוא בעל חשיבות בהמשך בבחינת התאמת החלופה המוצעת.

לדבריה, לחרת באה אל המתלוננת, ניסתה להרגיע אותה, הציעה ללוות אותה להגיש תלונה והיא לא רצתה. גם כשבא שוטר היה התעקשה שלו. לדברי העדה, בזמן שהי בבית אמא של המשיב שלחה למתלוננת הודעות שהכל יהיה בסדר והוא לטפל בו. מסורת שהמתלוננת הייתה בסערת רגשות, רעדת, והיו לה סימנים בצוואר. מתארת את האירוע כפי שזכרת שהמתלוננת סיירה לה.

העדה מוסרת ביחס למשיב: "הוא היה קנאני לה, תמיד שולח הודעות איפה היא, עם מי היא נמצאת, מתקשר בידאו, מתקשר לחברות, מתקשר לדעת איפה היא. הוא שמע שהיא בקשר עם מישו, לא הפסיק להתקשר אליה 100 שיחות. אני ראיתי את זה".

כאמור, בנוסף למפורט לעיל, בתיק גם **הודעת השכנה** מיום 16.3.19 שמתארת צעקות, רעש של שבירת חפצים וצעקות "של סכסוך". אמרה זו אינה מתישבת עם הودעת המשיב מיום האירוע וגם לא עם הודעת המתלוננת (המחייבת) באותו מועד, שאז שני בני הזוג הכחישו השלת חפצים והמתלוננת לא ידעה להסביר את הזכוכיות על הרצפה ועמדת על כך, שיש בלางן בבית כי היא לא הספיקה לסדר.

כאמור, בתיק שנפתח בגין האירוע מחודש מרץ, מצוים גם **דוחות הפעולה של השוטרים** שהגיעו אל הזירה והם מתארים, ביום האירוע, את/zירה בית, חפצים שבורים, זכוכיות על הרצפה, דם על זרווע של המשיב, חבלות על צווארה וראשה של המתלוננת. כמו כן תיארו התנהגות בלתי רגועה של המשיב שהשתולל וגידף את השוטרים.

20. מכאן, כי בנוסף להודעת המתלוננת כיום, שכן נכבהה, קיימים גם תיעוד חיצוני, מספר מקורות, לגבי אירוע זה "זמן אמת" (עדויות מסווגים שונים, דוחות שוטרים, תמונות). בנסיבות אלה, בהן גם ההסבר שמסרה המתלוננת לכਬשת העדות Kohrensti, נתמך בעדויות נוספות, ומסתבר יותר מchromer הראיות המתעד את/zירה ואת החבלות לעומת חסר שיתוף הפעולה שבמקור, אין סבורה כלל כי קיימים כירסום בריאות בנוגע לאירוע חמור זה.

אצין, כי בתיק גם תיעוד של **ציוניים המשיך** שאותם על פי הטענה צילם המשיב כשחדר למכשיר הטלפון של המתלוננת, בו החזיק שניגוד להסכמה בהקשר לאירוע האחרון. ציוניים מסך אלה, שנאספו ממכשיר הטלפון של המתלוננת בנסיבות החוקר במהלך חקירתה, תומכים גם הם בתלונה ואין בגרסת המשיב, המחייבת את המעשים, כדי לישבם. אכן, כאשר מוצגות למשיב בחקירתו הציוניים המשיב נמנע מלמסור כל הסבר.

21. נוכח כל האמור לעיל, איןני סבורה כי קיימים כירסום כלשהו בתשתיית הראיה הלאורית. מדובר בתלונה הנתמכת בראיות חיצונית, מספר סוגים ומספר גורמים כאשר אין כפי המשיב הסבר לראיות המוטחות בו וגרסתו אינה מתישבת עם אותן ראיות חיצונית.

ב"כ המשיב הדגש, כבסיס לטענת המהימנות בוגע למתלוונת, שאotta סבר שיש מקום להעלות כבר בשלב דוני זה, כי המתלוונת מסורה הסברים שונים לעדות שונות בוגע לרקע למפגש עם המשיב באותו הלילה. מקרים העדויות והדברים בשלמותם אני בספק אם ניתן לקבוע כי מדובר בפערם, מכל מקום אין מדובר בפערם מהותיים הנוגעים לplibת האירועים.

עלית המעצר

22. בהקשר אחרון זה אציין, כי גם אם איןיה הזכות המשיב את הטענה, כי תקופת הפרידה בין השניים אוננה ארוכה כפי שהמתלוונת מתארת, אז כי גם בתקופת הפרידה נפגשו ביניהם, לרבות מפגשים בעלי אופי "זוגי", אין בכך כדי לסיע למשיב בשלב הדיוני הזה לנוכח התשתית הריאיתית שתוארה לעיל. נփוך הוא: יש בדבר כדי להסביר ולהדגש עוד יותר, את עצמת המסוכנות ואת זהירותה של בית המשפט לנ��וט בה במקרה זה, לאור הספק הרב העולה מהתיק כולו - ולרכות בוגע לאירוע האחרון - בדבר רמת המוגנות העצמית של המתלוונת ויכולתה להגן על עצמה ולהבטיח את שלומה.

23. בהקשר זה גם אזכיר, כי בוגע לחלק נוספת הצלומים שהעביר ב"כ המשיב לעוני, חלק מהתמונה אין נושאות תאריך ולא ניתן להבין מתוכן על מקורו. כמובן, מדובר בעניין שהאם תוכל להביע לגבי במהלך המשפט. וביחס לצילום הודיעת טקסת המתלוונת שנטען כי הוא בחודש ספטמבר, ראשית ינואר, כי התמונה שהוצאה לעוני היום לא עולה כי מדובר בטקסת בחודש ספטמבר. התאריך על גבי התמונה הוא **בסוף** ההודעה והתאריך בראש ההודעה הנעטנה אינם נצפה בתמונה כלל. ואולם, גם אם איןיה הזכות המשיב כי מדובר בהודעה שנשלחה בחודש ספטמבר האחרון, בהינתן שהיא נשלחה לאחר אירוע האלים החמור בחודש מרץ, אין מוצאת כיצד יש בדבר לסיע למשיב, שכן ההודעה תומכת בחשש העולה ממילא מהתיק, לרמת מוגנות עצמית נמוכה של המתלוונת וכן הוא תומך בטענה המדינה, למעורבות גבוהה של אמו של המשיב בקשר הזוגי, שאינו מאפשר לאשרה כمفקחת בתיק.

האמור לעיל הוא מעבר לצורך, שכן, עלית המעצר במקרה זה היא סטטוטורית ולאור המתואר לעיל לא ניתן לומר כלל כי המשיב הפריך את חזקת המסוכנות בעניינו.

24. כמו כן מיתר הראיות ומיתר העדים עלות אינדיקטיות להתחנלות אובייסיבית, דרשנית, קיזונית וחסרת גבולות מצד המשיב בכל הוגע ליחסיו עם המתלוונת, רצונה להיפרד ממנו, השלמתו עם הפרידה ועם קיומה של זוגיות חדשה.

25. בנוסף, עלות אינדיקטיות מהתיק, שלא נשלו, לביצוע עבירות תחת השפעת אלכוהול, גורם שהוא מגביר מסוכנות.

26. התרשמי מסוכנות בעוצמה גבוהה, שבשלב זה, ובטרם חקירה עמוקה, לא יכול לקבוע כלל, כי עניינו של המשיב במקרה זה מאפשר שקיילת חלופה בכלל. לא נחיה דעתך בשלב זה, כי מדובר במסוכנות מסווג וממין שנייתן

לאין במסגרת חלופה כלשהי. לכל הפחות, צריך יהיה במקרה זה לקבל הערכה מקצועית מקיפה של שירות המבחן לגביו מכלול הרכיבים במקרה זה את מסוכנות המשיב, ובכלל זאת הערכת מידת המוגנות העצמית של המתלוננת.

החלופה המוצעת

27. בשים לב לאמור לעיל, אין סבורה כי ניתן בתיק זה לבדוק חלופה באולם כלל. וכל חלופה, אם תעמוד בתנאי סוף חיוניים, ת策ר להיבחן באמצעות תסקירות.

28. ואולם בנסיבות חלופה הספציפית המוצעת ניתן לומר כבר בשלב זה, ועוד לפני בדיקה, כי אינה יכולה להתאים לתמונה המסוכנות העולה מהתיק, וזאת שניים:

האחד, מיקומה של החלופה בתחום העיר xxxx, עיר מגוריה של המתלוננת ושל עדות נוספות שבתיק, ובאופן שאין יכול לספק הרחקה מספקת ובעיקר - זמן התראה מספק במקרה של הפרת תנאים.

השני, מעורבות החלופה המוצעת, ובעיקר אמו של המשיב, בקשר הזוגי המורכב שבין שני בני הזוג במהלך התקופה כולה והעולה מהודעתה במשטרת (בה נחקרה באזהרה בחשד לשימוש הליכי משפט) ולפיה קיימת מעורבות רגשית רבה ובעלת עצמה בסכסוך, באופן שלא מאפשר מתן אמון כי תוכל להתמקד בתפקידה כמפתחת, לדקדק במעשהיה של בנה (שהליךם מערבים גם שימוש באמצעים טכנולוגיים), לבחון אותם באופן ביקורתית ולדוחות מיידית ובאופן אסרטיבי בכל מקרה של הפרה. בהקשר זה יצוין, כי טענת המתלוננת העימוטת לגבי מעורבות בעיתית של אמו של המשיב בקשר הזוגי, לרבות מודעותה לאלימות קודמת נתמכת הן בעדות חברותה של המתלוננת והן בהודעת האם עצמה, שבסופה של דבר נאלצה לאשר בחקירה, כי לפחות במקרה אחד תעודה סימן חבלה על ידה של המתלוננת והמשיב אישר בפנייה שהוא גרם לו.

29. נוכח האמור לעיל, אם קיימת במקרה זה חלופת מעצר הדוקה והרמיטית, מחוץ לתחומי העיר xxxx, שאינה כוללת את אמו של המשיב, בית המשפט ישකול להפנות את המשיב לקבלת תסקירות שירות המבחן. לאחר קבלת התסקירות בהתאם לאמור בו, יוכל בית המשפט להרשם האם מקרה זה מתאים, עקרונית, לשחרור לחלופה ולהתיחס לתוכן החלופה.

יובהר, כי עצם הנכונות להפנות לתסקירות במקרה זה, בשים לב לעוצמת המסוכנות ממנה ניתן להתרשם מהתיק, נעשית בשים לב לגילו הצעיר של המשיב ולעובדה כי אין לחובתו הרשות קודמות. לול' כן, הייתה נוטה כבר בשלב זה ולא תסקירות להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

30. הצילומים מוחזרים לידי ב"כ המשיב.

ניתנה היום, י"א שבט תש"פ, 06 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.